

Sygn. akt KIO/UZP 651/10

WYROK
z dnia 28 kwietnia 2010 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Lubomira Matczuk-Mazuś

Członkowie: Luiza Łamejko
Honorata Łopianowska

Protokolant: Rafał Komoń

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 kwietnia 2010 r. w Warszawie odwołania wniesionego przez **Konsorcjum firm: MDT Sp. z o.o., ul. Barcelońska 3/95 z siedzibą w Warszawie (pełnomocnik) i CNC-CBKO Sp. z o.o., ul. Staszica 1 z siedzibą w Pruszkowie**, od rozstrzygnięcia przez **zamawiającego PGE Kopalnia Węgla Brunatnego Bełchatów S.A., Rogowiec, ul. Św. Barbary 3 z siedzibą w Bełchatowie**, protestu z dnia 18 marca 2010 r., wniesionego w dniu 19 marca 2010 r.,

orzeka:

1. Oddala odwołanie.

2. Kosztami postępowania obciąża **Konsorcjum firm: MDT Sp. z o.o., ul. Barcelońska 3/95 z siedzibą w Warszawie (pełnomocnik) i CNC-CBKO Sp. z o.o., ul. Staszica 1 z siedzibą w Pruszkowie** i nakazuje:

- 1) zaliczyć na rzecz Urzędu Zamówień Publicznych koszty w wysokości **4 444 zł 00 gr** (słownie: cztery tysiące czterysta czterdzieści cztery złote zero groszy) z kwoty wpisu uiszczonego przez **Konsorcjum firm: MDT Sp. z o.o., ul. Barcelońska 3/95 z siedzibą w Warszawie (pełnomocnik) i CNC-CBKO Sp. z o.o., ul. Staszica 1 z siedzibą w Pruszkowie,**
- 2) dokonać wpłaty kwoty **3 600 zł 00 gr** (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) przez **Konsorcjum firm: MDT Sp. z o.o., ul. Barcelońska 3/95 z siedzibą w Warszawie (pełnomocnik) i CNC-CBKO Sp. z o.o., ul. Staszica 1 z siedzibą w Pruszkowie** na rzecz **PGE Kopalnia Węgla Brunatnego Bełchatów S.A., Rogowiec, ul. Św. Barbary 3 z siedzibą w Bełchatowie**, stanowiącej uzasadnione koszty strony poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika,
- 3) dokonać zwrotu kwoty **10 556 zł 00 gr** (słownie: dziesięć tysięcy pięćset pięćdziesiąt sześć złotych zero groszy) z rachunku dochodów własnych Urzędu Zamówień Publicznych na rzecz **Konsorcjum firm: MDT Sp. z o.o., ul. Barcelońska 3/95, z siedzibą w Warszawie (pełnomocnik) i CNC-CBKO Sp. z o.o., ul. Staszica 1 z siedzibą w Pruszkowie.**

U z a s a d n i e n i e

Zamawiający prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego sektorowego o wartości przekraczającej kwoty określone w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 223, poz.1655, z późn. zm.), zwanej w skrócie ustawą Pzp, którego przedmiotem jest „Dostawa tokarki kłowej ciężkiej sterowanej numerycznie z wyposażeniem, montażem, uruchomieniem, szkoleniem obsługi służb technicznych oraz założeniami technicznymi fundamentu wraz z przyłączami”, w trybie negocjacji z ogłoszeniem.

Postępowanie zostało wszczęte przez zamieszczenie ogłoszenia o zamówieniu w miejscu publicznie dostępnym w siedzibie zamawiającego w dniu 15 czerwca 2009 r. oraz na stronie internetowej zamawiającego www.kwbbelchatow.bot.pl. Ogłoszenie o zamówieniu zostało przekazane Urzędowi Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich także w dniu 15 czerwca 2009 r. Opublikowanie ogłoszenia nastąpiło w dniu 17 czerwca 2009 r. w Dz. Urz. UE nr 2009 /S 114 – 165257.

Po ofertach wstępnych i przeprowadzonych negocjacjach z wykonawcami, w dalszym postępowaniu oferty złożyło czterech wykonawców. Zamawiający zawiadomił odwołującego o wyborze najkorzystniejszej oferty, złożonej przez wykonawcę FUM „PORĘBA” Sp. z o.o. z siedzibą w Porębie i odrzuceniu oferty odwołującego, pismem z dnia 12 marca 2010 r. DEF/861/DI/910/LP/322/2010. Zamawiający odrzucił ofertę odwołującego na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy Pzp, jako uzasadnienie faktyczne podał: „Wykonawca w formularzu technicznym zamiast prowadnic tocznych, segmentowych z nakładkami stalowymi hartowanymi i szlifowanymi, zaoferował prowadnice wzdłużne ślizgowe jednolite (...)”. Zamawiający uznał, że treść oferty nie odpowiada treści siwz, co stanowi zobowiązanie do jej odrzucenia.

Wykonawcy - MDT Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie i CNC-CBKO Sp. z o.o. z siedzibą w Pruszkowie, stanowiący konsorcjum, wnieśli w dniu 19 marca 2010 r. protest (pismo z dnia 18 marca 2010 r.) i wobec braku jego rozstrzygnięcia w terminie określonym w art. 183 ust. 1 pkt 4 Pzp, co jest równoznaczne z oddaleniem protestu, zgodnie z art. 183 ust. 3 Pzp, wnieśli w dniu 9 kwietnia 2010 r. odwołanie do Prezesa UZP.

Protest i odwołanie wniesiono w zakresie wyboru najkorzystniejszej oferty i odrzucenia oferty odwołującego. Odwołujący zarzucił zamawiającemu w zakresie odrzucenia oferty naruszenie art. 26 ust. 3 Pzp, polegające na nie wezwaniu wykonawcy w trybie przewidzianym w tym przepisie do uzupełnienia złożonej oferty, co skutkowało jej odrzuceniem i dokonaniem wyboru oferty FUM „PORĘBA” Sp. z o.o. w Porębie, która była, zdaniem odwołującego, ofertą mniej korzystną od oferty odwołującego.

Odwołujący podał, że zgodnie z treścią art. 30 ust. 5 Pzp wykonawca, który powołuje się na rozwiązania równoważne opisywanym przez zamawiającego, jest obowiązany wykazać, że oferowane przez niego dostawy, usługi lub roboty budowlane spełniają wymagania określone przez zamawiającego.

Przepis ten obowiązuje niezależnie od tego, czy zamawiający wywiązał się z obowiązku wskazania, iż dopuszcza rozwiązania równoważne, czy też nie.

Odwołujący uzasadnił, że na podstawie wskazanego przepisu wykonawca, który powołuje się na rozwiązania równoważne opisywanym przez zamawiającego, wykazuje, że oferowane przez niego dostawy, usługi lub roboty budowlane spełniają wymagania określone przez zamawiającego, co potwierdza wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 21 stycznia 2008 r., sygn. akt KIO/UZP 91/07.

Podniósł, że składając ofertę wskazał, iż stosuje prowadnice łoża ślizgowe jednolite, bazując na wieloletnim doświadczeniu w budowie tokarek i uważał, że szczególnie w przypadku tokarki ciężkiej rozwiązanie polegające na wykorzystaniu hartowanych i szlifowanych prowadnic łoża ze współpracującymi wykładzinami ślizgowymi typu „Turcite”, smarowanych automatycznie, zapewnia najlepsze warunki pracy, trwałość i dokładność w długim okresie eksploatacji.

Wykonawca stwierdził, że w swojej ofercie zaproponował w tym zakresie rozwiązanie równoważne i stanowisko to uzasadnił w treści oferty.

Powołał się na przepis art. 25 ust.1 Pzp, który stanowi, że w postępowaniu o udzielenie zamówienia zamawiający może żądać od wykonawców wyłącznie oświadczeń lub dokumentów niezbędnych do przeprowadzenia postępowania. Oświadczenia lub dokumenty potwierdzające spełnianie:

- 1) warunków udziału w postępowaniu,

- 2) przez oferowane dostawy, usługi lub roboty budowlane wymagań określonych przez zamawiającego,

- zamawiający wskazuje w ogłoszeniu o zamówieniu, specyfikacji istotnych warunków zamówienia lub zaproszeniu do składania ofert.

Dokumenty potwierdzające fakt, iż zaproponowane przez wykonawcę rozwiązanie jest rozwiązaniem równoważnym mieszczą się, w ocenie odwołującego, w zakresie wynikającym z art. 25 ust. 1 pkt 2 - są to dokumenty potwierdzające spełnianie przez oferowane dostawy wymagań określonych przez zamawiającego.

Z treści art. 26 ust. 3 Pzp wynika z kolei, że zamawiający wzywa wykonawców, którzy w określonym terminie nie złożyli wymaganych przez zamawiającego oświadczeń lub dokumentów, o których mowa w art. 25 ust. 1, lub którzy nie złożyli pełnomocnictw, albo którzy złożyli wymagane przez zamawiającego oświadczenia i dokumenty, o których mowa w art. 25 ust. 1, zawierające błędy lub którzy złożyli wadliwe pełnomocnictwa, do ich złożenia w wyznaczonym terminie, chyba że mimo ich złożenia oferta wykonawcy podlega odrzuceniu albo konieczne byłoby unieważnienie postępowania. Złożone na wezwanie zamawiającego oświadczenia i dokumenty powinny potwierdzać spełnianie przez wykonawcę warunków udziału w postępowaniu oraz spełnianie przez oferowane dostawy, usługi lub roboty budowlane wymagań określonych przez zamawiającego, nie później niż w dniu, w którym

upłynął termin składania wniosków o dopuszczenie do udziału w postępowaniu albo termin składania ofert.

Zamawiający nie wezwał wykonawcy do złożenia dokumentów potwierdzających fakt, iż zaproponowane przez niego rozwiązanie jest rozwiązaniem równoważnym, choć był do tego zobowiązany na podstawie wyżej przywołanego art. 26 ust. 3 Pzp.

W tym stanie rzeczy odwołujący podał, że odrzucenie jego oferty jest decyzją błędną i co najmniej przedwczesną oraz skutkującą nieprawidłową oceną złożonej oferty, a w konsekwencji także nieprawidłowym uznaniem innej oferty za ofertę najkorzystniejszą.

Wniósł o unieważnienie rozstrzygnięcia postępowania i nakazanie zamawiającemu podjęcie w trybie art. 26 ust. 3 Pzp czynności, mających na celu uzupełnienie oferty odwołującego i ponowne dokonanie oceny złożonych ofert.

KIO ustaliła i zważyła, co następuje.

Odwołujący posiada interes prawny wnosząc protest i odwołanie. Oferta odwołującego zawiera najniższą cenę, co przy jedynym kryterium oceny ofert – cena o znaczeniu 100%, stwarza odwołującemu możliwości uzyskania zamówienia, w razie wykazania naruszenia przez zamawiającego przepisów ustawy Pzp, skutkującego błędnym odrzuceniem oferty.

Postępowanie prowadzone jest w trybie negocjacji z ogłoszeniem, a to oznacza, że oferta wykonawcy powinna być złożona po przeprowadzonych negocjacjach, zgodnie z ostateczną treścią siwz.

W siwz w załączniku nr 1, Formularz ofertowy (str. 11-13 siwz), w części I. zamawiający powtórzył opis przedmiotu zamówienia, jako „Dostawa tokarki kłowej ciężkiej sterowanej numerycznie z wyposażeniem, montażem, uruchomieniem, szkoleniem obsługi służb technicznych oraz założeniami technicznymi fundamentu wraz z przyłączami”.

W części V. pkt 2., Dane techniczne tokarki (tiret 10 i 11), zawarł następujący wymóg techniczny tokarki: prowadnice łoża segmentowe z nakładkami stalowymi, hartowanymi i szlifowanymi; prowadnice suportu toczne.

Równoważne rozwiązanie dopuścił tylko w pkt 3., w którym wskazał System sterowania numerycznego CNC firmy Siemens – SINUMERIK.

Odwołujący w swojej ofercie na str. 1 w pkt 1. podał, że oferuje tokarkę dokładnie odpowiadającą opisowi zamawiającego (...) „o parametrach ściśle określonych w formularzu technicznym” (...). Na str. 3-4 oferty, w załączniku do Formularza oferty zaoferował tokarkę o innych danych technicznych, a mianowicie: prowadnice łoża ślizgowe jednolite, hartowane i szlifowane oraz prowadnice suportu ślizgowe, wyjaśniając przy tym, że w zakresie pierwszych, stosuje prowadnice łoża ślizgowe jednolite, bazując na wieloletnim

doświadczeniu w budowie tokarek. Uznał, że szczególnie w przypadku tokarki ciężkiej rozwiązanie polegające na wykorzystaniu hartowanych i szlifowanych prowadnic łoża ze współpracującymi wykładzinami ślizgowymi typu „Turcite”, smarowanych automatycznie, zapewnia najlepsze warunki pracy, trwałość i dokładność w długim okresie eksploatacji. W zakresie drugich podał, że oferuje prowadnice osi poprzecznej X jako ślizgowe, zgodnie z odpowiedzią zamawiającego z dnia 15.12.2009 r., pismo LP/1306/09.

Z protestu i odwołania wynika, że oferowane przez odwołującego prowadnice są inne niż opisane w siwz. Na rozprawie odwołujący jednoznacznie potwierdził, że nie są to prowadnice opisane przez zamawiającego, a więc nie są takie same, jak żądane w siwz.

W ofercie nie zawarł żadnego określenia, że oferuje przedmiot zamówienia równoważny opisanemu przez zamawiającego. Dopiero w proteście i odwołaniu powołał się, że oferowane odmienne prowadnice od opisanych przez zamawiającego, są równoważne. Podał także, że równoważność uzasadnił składając ofertę.

Mimo prezentowanego stanowiska, iż uzasadnił równoważność danych technicznych tokarki już w ofercie, odwołujący uznał, że zamawiający zobowiązany jest przed podjęciem czynności odrzucającej ofertę, wezwać odwołującego na podstawie art. 26 ust. 3 ustawy Pzp do złożenia oświadczeń lub dokumentów, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 2 ustawy Pzp, tj. potwierdzających spełnianie przez oferowane dostawy wymagań określonych przez zamawiającego. Zaniechanie tych czynności przez zamawiającego, stanowi jedyny zarzut odwołującego zawarty we wniesionych środkach ochrony prawnej oraz jedyne żądanie co do rozstrzygnięcia postępowania odwoławczego, połączone z nakazaniem unieważnienia czynności zamawiającego, dokonanych w toku badania i oceny złożonych ofert.

W ocenie KIO, odwołanie nie może być uwzględnione.

Przepis art. 26 ust. 3 ustawy Pzp nakłada na zamawiającego obowiązek wezwania wykonawców, którzy w określonym terminie nie złożyli wymaganych przez zamawiającego oświadczeń lub dokumentów, o których mowa w art. 25 ust. 1 m.in. pkt 2 ustawy Pzp, tj. potwierdzających spełnianie przez oferowane dostawy wymagań określonych przez zamawiającego. Jednocześnie z przepisu wynika, że zamawiający obowiązkowo wzywa wykonawców do uzupełnienia oświadczeń lub dokumentów, chyba, że mimo ich złożenia oferta wykonawcy podlega odrzuceniu, ale tylko takich oświadczeń lub dokumentów, których złożenia zamawiający wymagał. Odwołujący potwierdził na rozprawie, że zamawiający nie wymagał takich oświadczeń lub dokumentów, a zamawiający stwierdził, że nie wymagał żadnych oświadczeń lub dokumentów dotyczących przedmiotu zamówienia, wobec jednoznacznego jego opisu. Wyjaśnił, że nie opisał danych technicznych tokarki w sposób

określony w art. 29 ust 3 ustawy Pzp, czy też za pomocą danych zawartych w art. 30 ust. 4 ustawy Pzp, co uzasadniałoby dopuszczenie rozwiązań równoważnych.

Zdaniem KIO, wbrew twierdzeniu odwołującego, regulacje zawarte w przepisie art. 30 ust. 5 ustawy Pzp są następstwem ust. 4 tego artykułu, który z kolei odwołuje się do ust. 1-3.

Zamawiający ma więc obowiązek dopuścić rozwiązania równoważne opisywanym, o ile opisanie przedmiotu zamówienia nastąpiło w okolicznościach, o których mowa w art. 29 ust. 3 lub art. 30 ust. 4 ustawy Pzp. Natomiast odwołujący, powołując się na rozwiązania równoważne opisywanym przez zamawiającego, ma obowiązek wykazać, że oferowane przez niego dostawy spełniają wymagania określone przez zamawiającego. Przepisy ustawy Pzp nie przewidują w takiej sytuacji obowiązku wzywania wykonawcy do uzupełnienia oferty o oświadczenia lub dokumenty, którymi może dysponować wykonawca lub, które może dopiero uzyskać.

Zamawiający dysponował opinią z dnia 28 stycznia 2010 r. Zachodniego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie Instytutu Technologii Mechanicznej, którą sporządził Kierownik Zakładu Urządzeń Mechanicznych dr hab. inż. Grzegorz S., prof. ZUT. Opinia ta została przekazana przez zamawiającego KIO wraz z kserokopią dokumentacji postępowania. Opinia stanowi stanowisko odwołującego, który się na nią powołuje, nie stanowi zaś dowodu w postaci opinii biegłego, o którym mowa art. 188 ust. 3 i 4 ustawy Pzp. W części 3. opinii pt. „Ocena cech i procesów wytwarzania ślizgowych przewodnic żeliwnych oraz stalowych”, autor stwierdził na str.10, że „Porównanie procesów wytwarzania oraz cech eksploatacyjnych dwóch rozpatrywanych rodzajów ślizgowych połączeń przewodnicowych nie daje jednoznacznej odpowiedzi na pytanie, który rodzaj połączeń jest lepszy (?). Warto jednak zaznaczyć, że producenci obrabiarek – zwłaszcza dużych – zdecydowanie preferują jednolite żeliwne przewodnice z nakładkami poślizgowymi z tworzywa sztucznego (najczęściej typu TURCITE-B)”. Na str. 9 opinii podał: „Zasadniczy wpływ na jakość układu przewodnicowego ma technologia wykonania i montażu jego połączeń, a także – podczas remontu obrabiarek – regeneracja przewodnic”. Autor omówił sposoby regeneracji obu rodzajów przewodnic, podkreślając, że procesy regeneracji jednolitych żeliwnych przewodnic z nakładkami poślizgowymi (tworzywo sztuczne) są kosztowne, a w przypadku wytwarzania dużych obrabiarek (np. tokarek o kilkunastometrowej długości łoża z kilkumetrową średnicą toczenia nad suportem) wymagają stosowania bogatego zaplecza technologicznego i specjalistycznych, drogich maszyn.”

Zamawiający podał na rozprawie, że opisane dane techniczne tokarki w siwz miały na celu przede wszystkim tańszą eksploatację połączoną z minimalnymi kosztami regeneracji przewodnic. W sposób jasny i przekonujący, przy braku opozycji ze strony odwołującego, wyjaśnił dlaczego oferowane przez odwołującego przewodnice nie odpowiadają opisowi przewodnic zamieszczonemu w siwz, stwierdzając, że „występują przewodnice pod konikiem

oraz prowadnice pod suportem. Przedmiotem zamówienia były prowadnice zarówno jedne, jak i drugie. Wyższość prowadnic łoża segmentowych z nakładkami stalowymi (...) polega m.in. na większej ich twardości w porównaniu do prowadnic żeliwnych, jakie zaoferował odwołujący, co ma ważne znaczenie przy mocowaniu detalu w koniku, jak i bardzo częstym przejazdem suportu przez prowadnicę. Stalowe prowadnice mają większą twardość - od 55 do 60 HRC, co w konsekwencji prowadzi do większej odporności na ścieranie, szczególnie przy prowadnicach pod konikiem, kiedy przy zamocowanym detalu koń musi być zaciskany potężną siłą zacisku, stąd twardość jest istotna". Zamawiający jednoznacznie stwierdził, że „oferowane przez odwołującego prowadnice są to prowadnice jednolite żeliwne. Wymagane przez zamawiającego prowadnice segmentowe mają tę charakterystyczną przewagę nad żeliwnymi, że segmentowe można demontować poprzez wymianę poszczególnych segmentów, natomiast prowadnice żeliwne jednolite przy procesie regeneracji wymagają całkowitego demontażu, co łączy się z zatrzymaniem urządzenia w pracy na kilka miesięcy i kosztami kilkuset tysięcy złotych”.

Zamawiający wyjaśnił również, że „prowadnice suportu toczne są poprzeczne i wzdłużne”. Odpowiedź udzielona pismem z dnia 15 grudnia 2009 r. dotyczyła pytania wykonawcy o treści „czy wymóg prowadnic tocznych suportu dotyczy zarówno prowadnic osi wzdłużnej Z, jak i osi poprzecznej X, czy tylko prowadnic suportu wzdłużnego”. Odpowiedź zamawiającego wyjaśniała, że prowadnice suportu osi wzdłużnej Z powinny być toczne, natomiast osi poprzecznej X mogą być ślizgowe. Prowadnice poprzeczne są krótkie, wynoszą – 1250 mm, z tego powodu zamawiający dopuścił możliwość rezygnacji z tocznych, natomiast prowadnice wzdłużne są prowadnicami długimi, na długości 11 m, stąd konieczne były prowadnice toczne.

W ocenie KIO, w rozpoznanej sprawie, przedmiot zamówienia został opisany w sposób nie budzący wątpliwości (ogłoszenie o zamówieniu, siwz).

Odwołujący wyjaśnił, że zakres ten nie był przedmiotem negocjacji. Z dokumentacji postępowania wynika również, że odwołujący nie zgłaszał zastrzeżeń co do opisu przedmiotu zamówienia w toku postępowania. Wobec dokonanego opisu przedmiotu zamówienia zamawiający nie oczekiwał i nie miał obowiązku oczekiwać rozwiązań równoważnych.

Zatem, należy uznać, że w sytuacji zaoferowania przez odwołującego innych prowadnic niż zamawiane, treść oferty nie odpowiada treści siwz, co zobowiązuje zamawiającego do dokonania czynności zgodnej z przepisem art. 89 ust.1 pkt 2 ustawy Pzp.

Wezwanie odwołującego do uzupełnienia oferty o oświadczenia i dokumenty na podstawie art. 26. ust. 3 w zw. z art. 25 ust. 1 pkt 2 ustawy Pzp, co stanowiło jedyną argumentację odwołującego, nie ma zastosowania w stanie faktycznym, przedstawionym w odwołaniu i w poprzedzającym odwołanie proteście. Jak już podano wyżej, wskazany przepis zobowiązuje

zamawiającego do dokonania wezwania wykonawcy, w przypadku nie złożenia przez wykonawcę, bądź złożenia błędnych oświadczeń lub dokumentów, ale takich, które były wymagane przez zamawiającego.

Nie ma wątpliwości i nie jest to sporne między stronami, że zamawiający nie wymagał żadnych oświadczeń lub dokumentów potwierdzających zgodność dostawy z opisanym przedmiotem zamówienia. Stąd nie miał podstaw do zastosowania przepisu art. 26 ust. 3 ustawy Pzp.

Z tych względów KIO uznała, że zamawiający nie naruszył wskazanego w odwołaniu przepisu art. 26 ust. 3 ustawy Pzp, przez zaniechanie wezwania odwołującego do uzupełnienia oferty, polegającego na złożeniu nie wymaganych przez zamawiającego oświadczeń lub dokumentów, a odwołujący nie wykazał bezpodstawności zastosowania przez zamawiającego przepisu art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy Pzp, przez odrzucenie oferty.

Na podstawie art. 191 ust. 1 ustawy Pzp, KIO orzekła jak w sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 191 ust. 6 i 7 Pzp, stosownie do jego wyniku, uwzględniając uzasadnione koszty zamawiającego poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika w kwocie 3 600 zł, na podstawie rachunku przedłożonego do akt sprawy, zgodnie z § 4 ust.1 pkt 2 lit b rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 lipca 2007 r. w sprawie wysokości oraz sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. Nr 128, poz. 886, z późn. zm.).

Stosownie do art. 194 i 195 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 223, poz. 1655, z późn. zm.) na niniejszy wyrok - w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych do Sądu Okręgowego w **Piotrkowie Trybunalskim**.

Przewodniczący:

.....

Członkowie:

.....

.....